

тура. Дубровчанитѣ, пловдивски търговци, сж били въ връзка съ подалечнитѣ пазари, като Сараево.

Отъ 1590 г. отново зачестяватъ оплакванията на дубровчанитѣ за опититѣ на турскитѣ власти въ този градъ да имъ наложатъ плащанieto на мита. Отъ „писмата и нарежданията“ на републиката отъ 1590 г. се вижда, че софийския търговецъ Бенедето Рести писалъ въ Дубровникъ за налагането гюмрюкъ (*giumbrucso*) отъ 2⁰% върху стокитѣ на дубровнишкитѣ търговецѣ въ Пловдивъ. Затова посланицитѣ трѣбвало да се погрижатъ да издействатъ заповѣдь отъ Виската Порта за освобождаване на дубровчанитѣ въ този градъ отъ мито, като това, което турцитѣ сж вече събрали, да се повърне на търговцитѣ²⁾. Едва ли може да се твърди, че е успѣлъ този опитъ на турцитѣ да наложатъ събирането въ Пловдивъ на мито върху стокитѣ на дубровнишкитѣ търговци, защото посланицитѣ въ това отношение били много настойчиви, а и самитѣ търговци — упорити. Тѣ съ всички средства се мъчили да отстояватъ своитѣ права и привилегии и винаги протестирали противъ всѣки турски произволъ. Пжтешественикътъ Герлахъ е писалъ презъ 1575 г., вѣроятно по поводъ на подобни протести, че дубровчанитѣ се оплакали на патриарха въ Цариградъ, че българския архиепископъ взималъ нѣкакви мита отъ дубровнишкитѣ търговци, въпреки старитѣ обичаи³⁾.

Както въ София, тъй и въ Пловдивъ дубровнишката търговия се разширила твърде скоро, а сжщо така и броя на търговцитѣ нараствалъ бързо. Дубровчанитѣ отъ тукъ простирали търговскитѣ си връзки на северъ презъ Балкана до Дунава, на изтокъ до морето и на югъ и югозападъ презъ Одринъ, — чакъ до Драма, Родосто и Цариградъ. Тази областъ е била сравнително гъсто заселена. Освенъ това двата съседни градове — Пловдивъ и Одринъ сж били седалища на значителни турски гарнизони и на виши турски власти, което обстоятелство допринасяло много за оживеността на тържищата.

¹⁾ „Die XIII Septembri 1589. Cum sit quod Ioseph Namer hebreus de Filippopoli sit debitor Cagi Chassan tabaceo Turcae de eodem loco Filippopoli in summa asporum triginta mille pro resto et saldo aspr. triginta quattuor mille, quos sibi dare debeat, hic est, quod ex conventionione habita cum Rado Radi agente et interveniente nomine dicti Cagi Cassan, promisit facere eidem Cagi Cassano unam literam apertam directam Moysi Melamed, et Joseph de Aron Coen hebreis habitantibus in Saraevo cum ordine et comissione, ut ipsi Cagi Cassano darent et consignarent in termino dierum quinque brachi mensuram turcicam quinquaginta septem panni scarlatti de 60 mercantilil . . .“ Div. not. т. 125 f. 26.

²⁾ „Benedetto di Resti da Soffia ci ha scritto, che in Filipopoli contro li privilegi nostri è stato tolto il giumbruccho di dua per cento ad alcuni nostri mercanti aforzatamente non pagandosi quivi dalli nostri mercanti il giumbruccho, però procurarete avere un comandamento dalla felice Porta, che contra li nostri privilegii non siano i nostri mercanti nel detto loco di Filipopoli, nè altrove astretti nell'avvenire al pagamento di detto giumbruccho, che quel aforzatamente è stato loro tolto, si debba restituire, il qual commandamento mandarete a detto Resti in Soffia . . .“ Lett. e com. т. 37 f. 25.

³⁾ Иречекъ, К. Стари пжтешествия по България. Пер. спис. кн. VI стр. 43, 44. Иречекъ съ право отбелязва, че въ случая се касае не до българския архиепископъ въ Охридъ, а до търновския митрополитъ, който както ще видимъ по-нататкъ ималъ да се справя съ значителна католишка пропаганда. Специално въ Търново дубровчанитѣ имали голѣма своя колония и църква, която имала свои имоти и доходи.